

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 524/2023-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ],

[REDAKOVANÉ],
zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Čurillom, Hlavná 11, Prešov, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 3Tos/60/2023-262 zo 14. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenia svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3Tos/60/2023-262 zo 14. júna 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhol, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 35T/101/2019-129 zo 4. marca 2020 (právoplatným 4. marca 2020, pozn.) bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu okresný súd okrem iného uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom nad jeho správaním s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov. Okresný súd zároveň sťažovateľovi uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodeným.

3. Okresný súd uznesením č. k. 35T/101/2019 z 5. apríla 2023 podľa § 419 Trestného poriadku vyslovil, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uloženej mu rozsudkom okresného súdu č. k. 35T/101/2019-129 zo 4. marca 2020 neosvedčil

a sťažovateľovi nariadil výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 419 ods. 4 Trestného poriadku s použitím § 52 ods. 5 a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

4. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej krajský súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta, že krajský súd napadnutým uznesením arbitrárne zamietol jeho sťažnosť proti prvostupňovému uzneseniu okresného súdu, ktorým okresný súd rozhodol o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

8. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd.

9. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

10. Zmeškanie dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti v zmysle cit. § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje zákon o ústavnom súde odpustiť, pričom ide o zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde].

11. V rámci prípravy predbežného prejednávania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo doručené sťažovateľovi 28. júla 2023 a jeho obhajcovi JUDr. Dušanovi Chlapíkovi bolo doručené 1. augusta 2023.

12. Vychádzajúc z už uvedeného, možno konštatovať, že dvojmesačná lehota uvedená v § 124 zákona o ústavnom súde pri napadnutom uznesení krajského súdu zo 14. júla 2023 uplynula sťažovateľovi 2. októbra 2023.

13. Ústavná sťažnosť sťažovateľa doručená elektronicky ústavnému súdu 25. októbra 2023 je tak podaná zjavne po uplynutí uvedenej dvojmesačnej lehoty, v dôsledku čoho ju nemožno považovať za podanú včas.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

15. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

16. Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje, že z príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ splnomocnil právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom plnomocenstvom datovaným 28. septembra 2023, t. j. sťažovateľ plnú moc advokátovi udelil v čase, keď ešte neuplynula zákonná dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu krajského súdu. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je advokát povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Advokát je teda povinný vykonávať úkony právnej služby tak, aby tieto úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania pred ústavným súdom, ale aj prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu